

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 15. Ad quid sexum & membrorum diuersitas sit resurrectura, & in cælo futura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

S. Thom. non indigentes, sed etiam ita puri, ita ca-
in supl. q. sti, vt nulla ibi futura sit confusio mutua vi-
81a. 3. in sionis; quia aberit libido incitans ad turpes
corp. actus, ex quibus confusio caussatur. Cuius rei
figura fuit status innocentiae in Paradiso.
Erant enim uterque nudus, Adam scilicet,
& uxore eius: & non erubescabant. Quare
cessabit ibi usus nuptiarum, non cessabit
sexus; quod eo ipso loco insinuatur, quæ
aduersa sententia nobis opponit: ait nam-
que: neque nubent scilicet fæminæ, neque
nubentur scilicet viri; quæ duo utique po-
nit Seruator ad significandam sexuurn di-
uersitatem.

§. XV.

Ad quid sexuum & membrorum diuersitas sit
resurrectura, & in cælo futura?

Luc. 20. Ad quid igitur erit sexuum in cælo dia-
34. uersitas, si neque nubere, neque nubi, &c., vt S.
Lucas subiicit: neque ultra mori poterunt,
& sunt filij Dei, cum sint filii resurrectionis?
Dixi iam suprà, ad eundem numero ho-
minem pertinere easdem conditiones in-
diuidantes. Et tunc laus erit unicuique à
Deo. quam absone diceretur, *Hic vir fuit*
Mater Dei; Hic Monica fuit mater Augu-
stini; Hic mas fuit Machabæorum, aut filiorū
Zebedæi

Zebedæi mater: *Hic vir Thecla, inter feminas protomartyr fuit, quia noluit nubere?* Hæc atque alia complura absurdæ sequerentur, si feminæ in suo sexu, quasi in naturali conditione ac perfectione sua, non resurgerent. Eleganter etiam atque eruditè Tertullianus contra hanc obiectionem, in hunc modum, differit: *Ecce autem, ut ad hoc controversiam exagerent, carni maxime eidem, de officiis quoque membrorum argu-* Tertull.
lib. de re-
surrect.
c. 60.
mentantur, aut & ipsa dicentes permanere debere in suis operibus, & fructibus, ut eidem corpulentia adscripta, aut quia constat discessu ra esse officia membrorum, corpulentiam quoque eradant, cuius scilicet perseverantia credenda non sit, utique sine membris, quia nec membra credenda sint sine officiis. Quo enim, inquiunt, spelunca hac oris, & dentium statio, & gula lapsus, & compitum stomachi, & alii gurges, & intestinorum perplexa proceritas, cum esui & potui locus non erit? Quò huismodi membra admittunt, subiungunt, deuoluunt, diuidunt, digerunt, egerunt? Quò manus ipse & pedes, & operarij quiq, artus, cum victus etiam cura cessabit? Quò renes conscijs seminum, & reliqua genitalia vitriusq, sexus, & conceptuum stabula, &

*Sf 2.**vberum*

vberum fontes, deceffuro concubitu, fatu &
educatu? Postremò quò totum corpus, totum
scilicet vacaturum? Adhac ergo præstruxi-
mus non oportere committi futurorum atque
præsentium dispositiones intercessura tunc de-
mutatione, & nunc superstruimus officia ista
membrorum necessitatibus vite huius eò usque
consistere, donec & ipsa vita transferatur à
temporalitate in aeternitatem, sicut animale
corpus in spirituale, dum mortale istud induet
immortalitatem, & corruptuum istud incor-
ruptelam, & ipsa autem liberata tunc vita à
necessitate, liberabuntur & membra ab offi-
cijs, nec ideo non erunt necessaria. Licet enim
officijs liberentur, sed judicijs retinentur, ut
quis referat per corpus, prout gesit. Saluum
enim hominem tribunal Dei exigit. Saluum
verò sine membris non licet esse, ex quorum
non officijs, sed substantijs constat, nisi forte &
nauim sine carina, sine prorâ, sine puppi, sine
compaginis totius incolumente saluam assue-
rabis, & tamen nauem procellâ dissipatam, vel
carie dissolutam, redactis, & recuratis omni-
bus membris eandem sape conspeximus, etiam
titulo restitutionis gloriantem de DEI artifi-
cio, & arbitrio, & jure torquemur? Porrò, si
dines Dominus & liberalis affectui, aut gloria

sue

sua prestans, solam nauis restitutionem, hactenus eam voluerit operari, idcirco tu negabis necessarium illi compaginem pristinam, ut exinde jam vacaturam, cum soli saluti nauis sine operatione conueniat? Igitur hoc tantummodo discere sufficit, an Dominus hominem saluti destinando carnem destinauit, an eandem velit denuo esse, quam non debebis ex futura membrorum vacatione prescribere, denuo esse non posse? Licet enim esse quid denuo, & nihilominus vacare; nec potest autem dici vacare, si non sit. At enim si sit, poterit & non vacare. Nihil enim apud Deum vacabit. Sed acceperisti homo os ad vorandum atq; potandum, cur non potius ad eloquendum, ut a ceteris animalibus distes? cur non potius ad depraedandum Deum? ut etiam hominibus antisites. Denique Adam ante nomina animalibus enuntiavit, quam de arbore decerpfit, ante etiam prophetauit, quam vorauit. Sed acceperisti dentes ad macellum coornandum, cur non potius ad omnem hiatum & rictum tuum coronandum? cur non potius ad pulsus lingue temperandos, ad vocis articulos offensione signandos? Denique & edentulos audi, & vide, ut honori oris & organum dentium queras. Forata sunt inferna in viro, & infaminâ, nimirum qualibet

Sf 3

bidines

630 Cap. XVII. Monstra in calo nulla,

bidines fluitent, cur non magis quâ potuum defricta colentur? Est adhuc in faminis intus, quâ semina congerantur, an quo sanguinis onera secedant, quem pigror sexus discutere non sufficit? Dicenda enim & hac quatenus que volunt, & qualiter volunt, & quorum volunt officia membrorum ludibriosè de industria suffundendæ resurrectioni oblatrant, non recognitantes, ipsas prius caussas necessitatis tunc vacatas, cibi famem, & potus fitim, & concubitus genituram, & operationis vietum. Sublata enim morte neque vietus fulcimenta ad praesidia vita, neque generis supparatura grauis erit membris. Caterum & hodie vacare intestinis & pudendis licebit. Quadraginta diebus Moyses & Helias ieunio functi, solo Deo alebantur. Iam tunc enim dedicabatur: Non in pane vinuit homo, sed in verbo DEI. Ecce virtutis futurae lineamenta. Nos quoque ut possumus à cibis excusamus, etiam sexum à congreßione subducimus. Quot spadones voluntarij, quot virgines Christo maritatae? quot steriles utriusq; naturæ infructuosis genitalibus structi? Si & hic iam vacare est, & officia, & emolumenta membrorum temporali vacatione, ut temporali dispositione, nec homo tamen minus saluus est, proinde homine sal.

1103

uo, & quidem magis tunc in aeterna dispositio-
nione, magis non desiderabimus, qua iam hic
non desiderare consuevimus.

§. XVI.

An, & modo resurrecti sint, qui ante mo-
riuntur, quam nascantur?

Feminæ igitur resurgent, resurgent &
viri, ut diuinæ sapientiæ opificium etiam
in sexu laudetur. Et resurgent omnes iusti
in sua perfectione, omnibusque membris
naturæ debitis prædicti: quamuis in hac
vita illis, vel per naturæ errorem, vel per
tyrannorum crudelitatem, vel per alium
casum fuerint destituti. Quin & illi resur-
gent, qui nunquam fuerunt nati, sed in-
materno utero mortui, & abortiui vel eie-
cti, vel exsecti sunt. Si enim semel vixe-
runt, anima eorum interire non poterit;
neque aeternum sine corpore manebit.
Enim uero illi infantes, qui exserta aliqua
corporis parte baptismo tincti, postea an-
te, quam plenè in lucem ederentur, defun-
cti sunt, etiam ad gloriam, & ad mensuram
etatis plenitudinis Christi resurgent. Sicut &
multò magis infantes, qui postquam na-
ti & baptizati vitam amiserunt. Illi enim
non in ea resurrecti sunt corporis exiguitas. c. 14.

S. Augu-
stin. lib.
22. civit.
cap. 13.

Idem ib.

Sf 4 te, qua